

Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνός: “Η Θεοτόκος διέσωσε τους Χριστιανούς από την θάλασσα της αμαρτίας, δια πρεσβειών Της”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Σε κλίμα κατάνυξης τελέσθηκε την Παρασκευή 14 Μαρτίου η ακολουθία της Β' Στάσης των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Αμφιλοχίας.

Στην ιερά ακολουθία χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός**, ο οποίος έψαλλε τους Οίκους ενώπιον της εικόνας της Θεοτόκου, συμπαραστατούμενος από τον Εφημέριο του Ναού, π. Γεώργιο Τηγάνη και τους διακόνους π. Δημήτριο Λαγούδη και π. Ιάκωβο Τρομπούκη.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο στους πιστούς ανέλυσε τον στίχο:

«Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τον νοητόν, χαίρε, πέτρα η ποτίσασα τους διψώντας την ζωήν».

«Στο βιβλίο της Εξόδου, διαβάζουμε για τον καταποντισμό του Φαραώ στην Ερυθρά Θάλασσα. Ο Προφήτης Μωυσής, με την δύναμη του Θεού, έπνιξε στα νερά της τα στρατεύματα που έστειλε ο θεομάχος Βασιλιάς για να γυρίσουν πίσω στην

Αίγυπτο, τον λαό του Ισραήλ. Αίγυπτος, αλληγορικά νοείται ως η χώρα της αμαρτίας. Φαραώ δε, νοείται ο διάβολος. Στην χώρα της αμαρτίας, ως πνευματική κατάσταση, ταλαιπωρείται ο άνθρωπος από την δουλεία των αγρίων παθών, με τα οποία πολιορκεί τον άνθρωπο ο διάβολος, ως ανελέητος νοητός Φαραώ. Μάχεται ο πονηρός ανύστακτα, ακατάπαυστα, το πλάσμα του Θεού που είναι εικόνα Του, δηλαδή τον άνθρωπο. Και αυτός ο πειρασμός των λογισμών, των αμαρτιών και των παθών, είναι σαν φωτιά που καίει την φύση μας, αγριεύει και αναστατώνει την ζωή μας.

Η Παναγία μας, σαν άλλη Ερυθρά Θάλασσα, καταπόντισε στην θάλασσα του θεομητορικού της θαύματος, της Σαρκώσεως του Υιού του Θεού, τον νοητό Φαραώ, τον διάβολο, μαζί με τα όργανά του. Όπως, λοιπόν, οι Εβραίοι διέβησαν «αβρόχοις ποσί» την Ερυθρά Θάλασσα και σώθηκαν από τον καταποντισμό, έτσι και η Θεοτόκος διέσωσε τους Χριστιανούς από την θάλασσα της αμαρτίας, δια πρεσβειών Της, στην άπειρη ευσπλαγχνία του Υιού Της.

Παράλληλα, όπως μετά την διάβαση της Ερυθράς Θαλάσσης, οι Ισραηλίτες νπορεύθηκαν σαράντα χρόνους στην έρημο και ξεδίψασαν θαυματουργικώς, όπως στην περίπτωση της ακροτόμου πέτρας, όπου ο Μωυσής κατ' εντολήν του Θεού, χτύπησε την πέτρα με την ράβδο του, και αυτή ανέβλυσε ύδωρ και επότισε όλους, τους Εβραίους και τα ζώα τους, έτσι και η Θεοτόκος είναι «η πέτρα, η ποτίσασα τους διψώντας την ζωήν».

Ξεδιψά η Παναγία μας, όσους αγωνίζονται εναντίον των παθών και διψούν για την μέλλουσα ζωή, όπου βρίσκονται μέσα στην πνευματική έρημο του κόσμου. Η Παναγία μας, που είναι η πνευματική πέτρα, ποτίζει δια του, εξ αυτής, ζώντος ύδατος, του Χριστού, μέσω των Ιερών Μυστηρίων, αυτούς που διψούν την σωτηρία τους.

Είχε πει ο Χριστός μας στην Σαμαρείτιδα: «Εκείνος όμως, που θα πιή από το νερό, το οποίον εγώ θα του δώσω, δεν θα διψάση ποτέ, αλλά το νερό, που εγώ θα του δώσω, θα μεταβληθή μέσα του εις αστείρευτον πηγήν πνευματικού ύδατος, που θα αναβλύζη πάντοτε και θα του χαρίζη αιωνία ζωή» (Ιω. 4, 14). Αυτό το «ύδωρ το ζων» είναι η θεία χάρις του Τριαδικού Θεού. **Αυτή η θεία χάρις, καθαρίζει τον άνθρωπο από τον ρύπο της αμαρτίας, σβήνει την δίψα που ανάβει η φλόγα των παθών και θεραπεύει την ξηρότητα και ακαρπία της απιστίας.**

Διψά σήμερα ο άνθρωπος! Και ζητούμε από τον Θεό «δος μοι τούτο το ύδωρ» (Ιω. 4,15), όπως και η Σαμαρείτιδα. Όμως, μένουμε μόνο στα υλικά πράγματα. Αδιαφορούμε για πνευματικά θέματα, για την πραγματική δίψα της ψυχής, που είναι ο Χριστός.

Ο Χριστός, μας αποκάλυψε την Αλήθεια, μας χάρισε πλούσια την θεία χάρι Του, μας πρόσφερε την λύτρωση με την Σταυρική Του Θυσία, την άφεση των αμαρτιών μέσα από τα Ιερά Μυστήρια και την κληρονομιά της αιωνίου Ζωής».

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε: «Να σβήνει αυτό το ζωντανό νερό, ο Χριστός, δια της Θεοτόκου, την πνευματική μας δίψα. Να παρέχει δροσιά στους χριστιανούς, που φλογίζονται μέσα στον πνευματικό τους αγώνα, που κυνηγά ο νοητός Φαραώ. Να μας αναψύχει και να μας κατευθύνει σταθερά στην γη της επαγγελίας, την Ουράνια Βασιλεία Του».

ωνανίας κ.
αλείας.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)